

W NUMERZE

Deklaracje PIT dla osób, które w 2020 r. otrzymały świadczenie z ZUS

Wysłaliśmy blisko 10 mln deklaracji podatkowych PIT do osób, którym wypłaciliśmy w ubiegłym roku świadczenia. Deklaracje otrzymało ponad 8,5 mln emerytów i rencistów oraz 1,4 mln osób pobierających zasiłki z ubezpieczeń społecznych.

s. 2

Otrzymuj świadczenia z ZUS na konto i bądź bezpieczny!

Co daje Ci konto w banku? Możesz otrzymywać na nie świadczenia z ZUS i nie musisz czekać co miesiąc na listonosza. Dodatkowo konto w banku zapewnia bezpieczeństwo finansowe, osobiste i zdrowotne, co jest szczególnie ważne w czasie pandemii.

s. 3

Czy za dzienny pobyt można zapłacić bonem turystycznym?

Niektóre obiekty hotelarskie mają szeroką ofertę dla dzieci w czasie ferii zimowych i letnich. Proponują na przykład pobyt dzienny z wyżywieniem oraz animacjami. Czy można za taki pobyt zapłacić bonem?

s. 3

Jak obliczyć zasiłek chorobowy w czasie ciąży i zasiłek macierzyński

Pracodawca obniżył Ci wymiar czasu pracy na podstawie ustawy o COVID-19, a masz prawo do zasiłku chorobowego w czasie ciąży lub zasiłku macierzyńskiego? Dostaniesz zasiłek obliczony według korzystniejszych zasad.

s. 4

ŚWIADCZENIA

Świadczenia po waloryzacji wzrosły o kilka procent

Rozpoczęliśmy coroczną waloryzację emerytur i rent. Od 1 marca 2021 r. świadczenia są wyższe o ponad 4 procent. Minimalna emerytura wzrosła o 50,88 zł.

Wskaźnik waloryzacji 104,24%

W tym roku stosujemy waloryzację procentową. Polega ona na pomnożeniu świadczenia, które przysługuje 28 lutego 2021 r. (w kwocie brutto) przez wskaźnik 104,24%. Jeśli przykładowo 28 lutego 2021 r. emerytura wynosiła 2 tys. zł brutto, to od 1 marca 2021 r. jej wysokość wzrasta do 2084,80 zł (2 tys. zł × 104,24% = 2084,80 zł).

Ważne!

Nie musisz składać wniosku o waloryzację świadczenia. Sami podwyższymy Twoje świadczenie i wyślemy Ci decyzję w tej sprawie.

Zwaloryzujemy emerytury i renty przyznane na wniosek, który zgłosiłeś:

- przed 1 marca 2021 r., jeśli prawo do świadczenia powstało przed tym dniem,
- po 28 lutego 2021 r., jeśli prawo do świadczenia powstało przed 1 marca 2021 r. i zgłosiłeś

o świadczenie ERO (Oświadczenie w sprawie świadczenia długoterminowego dotyczące przyznania/ ponownego ustalenia wysokości/ podjęcia wypłaty tego świadczenia).

Kwoty najniższych świadczeń

Od 1 marca 2021 r. podwyższamy świadczenia długoterminowe, m.in. emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy czy renty rodzinne.

Minimalna emerytura wynosi 1250,88 zł brutto, czyli o 50,88 zł więcej niż przed 1 marca. O taką samą kwotę wzrosła minimalna renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renta rodzinna. Natomiast minimalna renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wzrosła o 38,16 zł i wynosi od 1 marca 938,16 zł brutto.

Na stronie www.zus.pl znajdziesz pozostałe [zwaloryzowane od 1 marca 2021 r. kwoty świadczeń i dodatków](#).

Fot. © Fotolia.com

REHABILITACJA

Wznawiamy wyjazdy na rehabilitację leczniczą ZUS

Od 15 marca 2021 r. możesz wyjechać do ośrodka na rehabilitację leczniczą w systemie stacjonarnym.

Wyślemy Ci zawiadomienie o skierowaniu na rehabilitację leczniczą. Otrzymasz także wtedy, gdy wcześniej (przed wstrzymaniem wyjazdów z powodu pandemii) je dostałeś. Przekaż swój aktualny numer telefonu do oddziału ZUS, który skierował Cię na rehabilitację, albo do ośrodka rehabilitacyjnego.

Aby móc rozpocząć rehabilitację leczniczą w systemie stacjonarnym, musisz mieć nega-

tywny wynik testu w kierunku SARS-CoV-2. Dlatego przed wyjazdem do ośrodka rehabilitacyjnego wykonaj taki test. Informację o zleceniu na wykonanie testu dostaniesz z ośrodka rehabilitacyjnego.

Test wykonasz bezpłatnie. Zgłoś się do punktu pobrania najwcześniej na 4 dni przed terminem rozpoczęcia turnusu. Placówki, które wykonują test, znajdziesz na stronie: pacjent.gov.pl

(link do strony zewnętrznej). Na badanie zabierz dokument tożsamości ze zdjęciem oraz zawiadomienie o skierowaniu na rehabilitację leczniczą.

Zaplanuj podróż dopiero po tym, jak ośrodek rehabilitacyjny poinformuje Cię o negatywnym wyniku testu.

Ważne!

Jeśli jesteś chory lub przebywasz z osobą na kwarantannie albo w izolacji, zostań w domu. Powiadom nas o tym. Nie możesz jechać na rehabilitację.

Jak obliczyć zasiłek chorobowy w czasie ciąży i zasiłek macierzyński

Pracodawca obniżył Ci wymiar czasu pracy na podstawie ustawy o COVID-19, a masz prawo do zasiłku chorobowego w czasie ciąży lub zasiłku macierzyńskiego? Dostaniesz zasiłek obliczony według korzystniejszych zasad.

Nowe zasady obowiązują od 16 grudnia 2020 r. Na czym polegają? Twój pracodawca na podstawie ustawy o COVID-19 (art. 15g, 15zf, 15gb lub 15zzzzz ust. 2) obniżył Ci wymiar czasu pracy lub wprowadził mniej korzystne warunki zatrudnienia niż wynikające z umowy o pracę. Tymczasem Ty masz prawo do zasiłku chorobowego w czasie ciąży lub zasiłku macierzyńskiego. Wtedy przy ustalaniu podstawy wymiaru tego zasiłku:

- nie stosuje się art. 40 ustawy zasiłkowej oraz
- nie uwzględnia się okresów obniżonego wymiaru czasu pracy.

Co to znaczy, że **nie stosuje się art. 40 ustawy zasiłkowej**? Gdy pracodawca albo ZUS ustala podstawę wymiaru zasiłku, nie przyjmuje tylko wynagrodzenia po zmianie wymiaru czasu pracy. Czyli zmiana wymiaru etatu nie skraca okresu, z którego ustala podstawę wymiaru zasiłku.

Nie uwzględnia się też okresów obniżonego wymiaru czasu pracy. Oznacza to, że gdy pracodawca albo ZUS ustala podstawę wymiaru zasiłku:

- wyłącza Twoje wynagrodzenie za miesiące, w których pracowałaś w obniżonym wymiarze czasu pracy,
- przyjmuje wynagrodzenie za pełne kalendarzowe miesiące sprzed obniżenia Twojego etatu (lub ustalenia mniej korzystnych warunków zatrudnienia) – z 12 miesięcy kalendarzowych przed miesiącem, w którym powstała niezdolność do pracy.

Przykład 1

Joanna jest zatrudniona u pracodawcy od 2016 r. Ma prawo do zasiłku macierzyńskiego od 18 grudnia 2020 r. Pracodawca od 28 maja 2020 r. (na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19) zmienił jej wymiar czasu pracy z całego etatu na 0,8 etatu.

Gdy pracodawca ustalał podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego, nie uwzględnił okresów obniżonego wymiaru czasu pracy, czyli:

- nie przyjął wynagrodzenia za wszystkie miesiące, w których wymiar czasu pracy był obniżony, także przez część miesiąca, czyli wynagrodzenia za okres od maja do listopada 2020 r.,
- przyjął wynagrodzenie za pozostałe miesiące z 12 miesięcy kalendarzowych przed miesiącem, w którym powstała niezdolność do pracy, czyli od grudnia 2019 r. do kwietnia 2020 r.

Przykład 2

Małgorzata jest zatrudniona u pracodawcy od 2018 r. Ma prawo do zasiłku macierzyńskiego od 18 lutego 2021 r. Wcześniej pobierała:

- dodatkowy zasiłek opiekuńczy od 27 kwietnia do 26 lipca 2020 r. i od 1 do 20 września 2020 r.,
- zasiłek opiekuńczy od 5 do 10 października 2020 r.,
- zasiłek chorobowy, gdy była w ciąży, od 20 grudnia 2020 r. do 17 lutego 2021 r.

Pracodawca od 27 lipca 2020 r. zmienił jej wymiar czasu pracy z całego etatu na 0,8 etatu na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19.

Podstawę wymiaru:

- dodatkowego zasiłku opiekuńczego od 27 kwietnia do 26 lipca 2020 r. – stanowiło przeciętne miesięczne wynagrodzenie za okres od kwietnia 2019 r. do marca 2020 r.,
- dodatkowego zasiłku opiekuńczego od 1 do 20 września 2020 r. i zasiłku opiekuńcze-

go od 5 do 10 października 2020 r. – stanowiło wynagrodzenie po zmianie wymiaru czasu pracy, czyli wynagrodzenie za sierpień 2020 r.,

- zasiłku chorobowego od 20 grudnia 2020 r. do 17 lutego 2021 r. przypadającego na okres ciąży i zasiłku macierzyńskiego od 18 lutego 2021 r. – stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie za okres od kwietnia 2019 r. do marca 2020 r., czyli wynagrodzenie przyjęte do obliczenia dodatkowego zasiłku opiekuńczego od 27 kwietnia 2020 r.

Podstawą wymiaru zasiłku chorobowego od 20 grudnia 2020 r. i zasiłku macierzyńskiego jest wynagrodzenie, które było przyjęte do obliczenia dodatkowego zasiłku opiekuńczego od 27 kwietnia 2020 r. Jest tak, ponieważ w przypadku zasiłku chorobowego w okresie ciąży i zasiłku macierzyńskiego nie stosuje się art. 40 ustawy zasiłkowej, a przerwy między okresami pobierania zasiłków były krótsze niż trzy miesiące kalendarzowe.

Przykład 3

Maria jest zatrudniona u pracodawcy od 2018 r. Pobierała zasiłek chorobowy od 24 maja do 30 czerwca 2020 r. Od 21 grudnia 2020 r. do 20 stycznia 2021 r. miała prawo do zasiłku chorobowego, gdy była w ciąży.

Pracodawca od 1 czerwca 2020 r. zmienił jej wymiar czasu pracy z całego etatu na 0,8 etatu na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19.

Jak ustalić podstawę wymiaru zasiłku chorobowego od 21 grudnia 2020 r. do 20 stycznia 2021 r.? Trzeba wyłączyć wynagrodzenie za wszystkie miesiące, w których wymiar czasu pracy był obniżony, czyli wynagrodzenie za okres od czerwca do listopada 2020 r. Podstawę wymiaru zasiłku ustala się na podstawie wynagrodzenia za pozostałe miesiące z 12 miesięcy kalendarzowych przed miesiącem, w którym powstała niezdolność do pracy, czyli od grudnia 2019 r. do maja 2020 r.

Mogą też wystąpić następujące sytuacje:

- pracodawca obniżył wymiar czasu pracy w pierwszym niepełnym kalendarzowym miesiącu zatrudnienia,
- pracodawca obniżył wymiar czasu pracy od pierwszego dnia drugiego miesiąca zatrudnienia, a pierwszy miesiąc nie był pełnym kalendarzowym miesiącem zatrudnienia,
- cały okres 12 miesięcy kalendarzowych przed niezdolnością do pracy to okres obniżonego (na podstawie ustawy o COVID-19) wymiaru czasu pracy.

Jak w takich sytuacjach ustalić podstawę wymiaru zasiłku chorobowego w czasie ciąży oraz zasiłku macierzyńskiego? Trzeba przyjąć wynagrodzenie za miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy po uzupełnieniu do pełnej miesięcznej kwoty. Czyli do takiej kwoty, którą osoba ubezpieczona otrzymałaby, gdyby pracowała w wymiarze czasu pracy przed obniżeniem.

Przykład 4

Jerzy jest zatrudniony u pracodawcy od 20 marca 2020 r. Od 19 grudnia 2020 r. ma prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres urlopu rodzicielskiego. Pracodawca od 1 kwietnia 2020 r.

(na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19) obniżył Jerzemu wymiar czasu pracy z całego etatu do 0,8 etatu.

Gdy pracodawca ustalał podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego, nie mógł uwzględnić okresów obniżonego wymiaru czasu pracy. Dlatego wyłączył wynagrodzenie za okres od kwietnia do listopada 2020 r. W podstawie wymiaru zasiłku macierzyńskiego nie uwzględnił także wynagrodzenia za marzec 2020 r., ponieważ to niepełny kalendarzowy miesiąc zatrudnienia.

Aby obliczyć podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego, pracodawca przyjął wynagrodzenie za grudzień 2020 r., czyli za miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. Uzupełnił to wynagrodzenie do pełnej miesięcznej kwoty, którą Jerzy otrzymałby, gdyby pracował w wymiarze czasu pracy przed obniżeniem.

Pracodawca obniżył Ci wymiar czasu pracy w trakcie drugiego miesiąca zatrudnienia, a pierwszy miesiąc nie był pełnym kalendarzowym miesiącem zatrudnienia? W takiej sytuacji, aby ustalić podstawę wymiaru zasiłku, przyjmuje się wynagrodzenie za miesiąc, w którym pracodawca obniżył Ci wymiar czasu pracy. Wynagrodzenie to uzupełnia się do pełnej miesięcznej kwoty, którą otrzymałabyś gdybyś pracowała w wymiarze czasu pracy przed obniżeniem.

Ważne!

Jeśli zasiłek wypłaca Ci ZUS, do wypłaty przez ZUS kolejnego zasiłku lub zasiłku po przerwie potrzebne jest zaświadczenie płatnika składek Z-3. Jeśli pracodawca obniżył Ci wymiar czasu pracy na podstawie ustawy o COVID-19, powinien to wpisać w polu „Uwagi” i podać odpowiedni artykuł tej ustawy.

Przykład 5

Katarzyna jest zatrudniona u pracodawcy od 20 marca 2020 r. Ma prawo do zasiłku macierzyńskiego od 20 grudnia 2020 r. Pracodawca od 20 kwietnia 2020 r. (na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19) zmienił jej wymiar czasu pracy z całego etatu na 0,8 etatu.

W podstawie wymiaru zasiłku nie można uwzględnić okresów obniżonego wymiaru czasu pracy. Dlatego pracodawca wyłączył wynagrodzenie za okres od maja do listopada 2020 r. W podstawie wymiaru zasiłku nie mógł uwzględnić także wynagrodzenia za marzec 2020 r., gdyż jest niepełnym kalendarzowym miesiącem zatrudnienia. Katarzyna nie ma ani jednego pełnego miesiąca kalendarzowego zatrudnienia, zanim pracodawca obniżył jej wymiar etatu. Dlatego do podstawy wymiaru zasiłku macierzyńskiego trzeba przyjąć wynagrodzenie za kwiecień 2020 r., po uzupełnieniu do pełnej miesięcznej kwoty, którą Katarzyna otrzymałaby, gdyby pracowała w wymiarze czasu pracy przed obniżeniem.

Ważne!

[Możesz złożyć wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczeń wypłaconych przed 16 grudnia 2020 r.](#)